

Кулик Марина Йосипівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ 03110, м. Київ, Солом'янська площа 1, e-mail: coolss777@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0003-1373-6749>

Терещенко Юлія Василівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ 03110, м. Київ, Солом'янська площа 1, e-mail: vladysikter@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0002-5353-0887>

Симчук Анатолій Степанович, доцент кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ 03110, м. Київ, Солом'янська площа 1, e-mail: symchucas@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-8663-8210>

ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Анотація. Стаття присвячується процесуальному аналізу особливостей проведення обшуку в умовах воєнного стану. У статті розглянуті зміни та доповнення до кримінального процесуального законодавства України, що відбулися у зв'язку з веденням воєнного стану, які в свою чергу й торкнулися порядку проведення обшуку. Досліджено та проаналізовано запроваджені норми до Кримінального процесуального кодексу України, зокрема, загальні процесуальні вимоги до проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, обшуку особи. Зосереджено увагу, що саме ця слідча (розшукова) дія відтепер може проводитися за постановою прокурора, без участі понятих, однак при цьому обов'язковою вимогою є фіксування доступними технічними засобами шляхом здійснення безперервного відеозапису, змінені часові рамки його проведення, тобто у даний час дозволяється проводити обшук цілодобово, змінено вимоги щодо його фіксування, розглянуто питання щодо забезпечення участі захисника під час його проведення. Крім цього, зазначено, що в умовах воєнного стану слідчий, прокурор під час проведення обшуку має право відкривати закриті приміщення, сховища, речі, долати системи логічного захисту, якщо особа, присутня при обшуку, відмовляється їх відкрити чи зняти (деактивувати) систему логічного захисту або обшук здійснюється за відсутності осіб. У разі якщо під час обшуку слідчий, прокурор виявив доступ чи можливість доступу до комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку, для виявлення яких не надано дозвіл на проведення обшуку, але щодо яких є достатні підстави вважати, що інформація, що на них

міститься, має значення для встановлення обставин у кримінальному провадженні, прокурор, слідчий має право здійснити пошук, виявлення та фіксацію комп'ютерних даних, що на них міститься, на місці проведення обшуку.

Під час висвітлення відповідної проблематики зазначається, що у період воєнного стану відповідно до внесених змін до чинного кримінального процесуального законодавства, у разі необхідності постановою слідчого, прокурора може виготовлятися в електронній формі з використанням Інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування відповідно до вимог кримінального процесуального кодексу України. Також, у статті проаналізовано норми наказу Національного антикорупційного бюро України, Офісу Генерального прокурора, Ради суддів України, Вищого антикорупційного суду «Про інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування «іКейс»» від 15 грудня 2021 року № 175/390/57/72.

Проведений аналіз рішень Верховного Суду, в яких зосереджена увага на помилках, які допускає слідчий, прокурор під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи.

Ключові слова: обшук, воєнний стан, слідчий, прокурор, слідчий суддя, захисник, поняті, ухвала слідчого судді, постановою, протокол.

Kulyk Maryna Yosypivna, candidate of legal sciences, associate professor, Associate Professor of the Department of Criminal Procedure National Academy of Internal Affairs, 03110, Kyiv, Solomyanska square 1, e-mail: coolss777@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0003-1373-6749>

Tereshchenko Yuliia Vasylivna, candidate of legal sciences, associate professor, Associate Professor of the Department of Criminal Procedure National Academy of Internal Affairs, 03110, Kyiv, Solomyanska square 1, e-mail: vladysikter@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0002-5353-0887>

Symchuk Anatolii Stepanovych, Associate Professor of the Department of Criminal Procedure National Academy of Internal Affairs, 03110, Kyiv, Solomyanska square 1, e-mail: symchucas@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-8663-8210>

PROCEDURAL ANALYSIS OF THE PECULIARITIES OF CONDUCTING A SEARCH UNDER MARTIAL LAW CONDITIONS

Abstract. The article is devoted to the procedural analysis of the peculiarities of conducting a search under martial law. The article examines the changes and additions to the criminal procedural legislation of Ukraine that took place in connection with the maintenance of martial law, which in turn affected the procedure for conducting a search. The introduced norms of the Criminal Procedure Code of

Ukraine were studied and analyzed, in particular the general procedural requirements for conducting a search of a person's home or other possessions, a search of a person. Attention has been focused on the fact that from now this investigative (search) action can be carried out by the prosecutor's decision, without the participation of witnesses, however, at the same time, a mandatory requirement is to record by available technical means by means of continuous video recording, the time frame for its implementation has been changed, i.e. it is currently allowed to conduct a search 24 hours a day, the requirements for its recording have been changed, the issue of ensuring the participation of a defense attorney during its implementation has been considered. In addition, it is stated that in the conditions of martial law, the investigator, the prosecutor during the search has the right to open closed premises, storage facilities, things, to overcome the logical protection systems, if the person present during the search refuses to open them or remove (deactivate) the logical protection system or the search is carried out in the absence of persons. If, during the search, the investigator or prosecutor discovered access or the possibility of access to computer systems or their parts, mobile terminals of communication systems, for the detection of which permission to conduct a search was not granted, but for which there are sufficient grounds to believe that the information on them contained, is important for establishing the circumstances in the criminal proceedings, the prosecutor, the investigator has the right to search, identify and record the computer data contained in them at the place of the search.

During the coverage of the relevant issues, it is noted that during the period of martial law, in accordance with the amendments made to the current criminal procedural legislation, if necessary, the decision of the investigator, the prosecutor can be made in electronic form using the Information and Telecommunication System of the pre-trial investigation in accordance with the requirements of the Criminal Procedure Code of Ukraine. Also, the article analyzes the norms of the order of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, the Office of the Prosecutor General, the Council of Judges of Ukraine, the High Anti-Corruption Court «On the information and telecommunications system of pretrial investigation «iCase»» from 15 December 2021 r. № 175/390/57/72.

An analysis of the decisions of the Supreme Court was carried out, in which attention is focused on the mistakes made by the investigator, the prosecutor during the search of the home or other property of a person.

Key words: search, martial law, investigator, prosecutor, the investigating judge, defender, understood, decision of the investigating judge, decree, protocol.

Постановка проблеми. Порядок проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, обшуку особи під час правового режиму воєнного стану залежить від досконалості процесуальних норм, що регулюють особливості проведення цієї слідчої (розшукової) дії. Важливе місце серед правових приписів, що регламентують процесуальний порядок проведення обшуку в умовах воєнного стану займають законодавчі положення, що унормовують особливості його проведення, оскільки проведення воєнних (бойових) дій

ускладнює «загальний» порядок проведення обшуку житла чи іншого володіння особи та обшуку особи. Тому актуальним є опрацювання питання щодо процесуального аналізу особливостей проведення обшуку в умовах воєнного стану.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливості проведення обшуку у тому числі і в умовах воєнного стану досліджували наступні вчені-процесуалісти: Ю. П. Аленін, В. І. Галаган, Ю. М. Грошевий, С. О. Заїка, О. П. Кучинська, І. Ф. Літвінова, Л. М. Лобойко, М. М. Михеєнко, В. Т. Маляренко, І. С. Огерук, М. А. Погорецький, В. М. Тertiшник, Л. Д. Удалова, М. Є. Шумило та інші.

Мета статті – дослідження процесуальних особливостей проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, обшуку особи в умовах воєнного стану та аналіз запроваджених норм КПК України, які регламентують порядок його проведення.

Виклад основного матеріалу. У зв'язку із веденням воєнного стану на території України, були внесені чисельні зміни до Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [1]. Дані зміни торкнулися й порядку проведення обшуку.

Обшук – це слідча (розшукова) дія, яка спрямована на процесуальне примусове обстеження житла чи іншого володіння особи й самої особи, членів її сім'ї або будь-якої організації з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукування знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також установлення місцезнаходження розшукуваних осіб.

Відповідно до норм КПК України, обшук може проводити слідчий та прокурор. Характерною особливістю обшуку є те, що під час проведення цієї слідчої (розшукової) дії мова йде про проникнення до житла чи іншого володіння особи. Так, відповідно до ст.ст. 13 та 233 КПК України таке проникнення можливе лише на підставі добровільної згоди особи, яка ним володіє, або на підставі ухвали слідчого судді. Враховуючи норми вищезазначених статей та ст. 234 КПК України, варто зазначити, що обшук зазвичай може проводитися лише на підставі ухвали слідчого судді місцевого загального суду, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування, що проводить вказану слідчу (розшукову) дію.

Слід звернути увагу на правову позицію Верховного Суду, щодо неможливості передоручення виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи. Так, Верховний Суд колегією суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду у справі № 466/896/17 від 29 січня 2019 року постановив, що за змістом ч. 1 ст. 236 КПК України виконання ухвали слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи покладається особисто на слідчого чи прокурора і не може бути доручене в порядку п. 3 ч. 2 ст. 40 КПК України відповідним оперативним підрозділам. З метою одержання допомоги щодо питань, які потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в обшуку мають право запросити спеціалістів,

однак це не звільняє слідчого, прокурора від обов'язку особисто проводити обшук. Якщо обшук проводять інші особи, окрім слідчого чи прокурора, то це слід вважати суттєвим порушенням умов обшуку, результати такого обшуку відповідно до вимог статей 86, 87 КПК України не можуть бути використані при прийнятті процесуальних рішень, і суд не може посилається на них як на доказ при ухваленні обвинувального вироку [2].

Для отримання ухвали слідчий за погодженням з прокурором або прокурор звертається до слідчого судді з відповідним клопотанням, яке повинно містити відомості передбачені в ч. 3 ст. 234 КПК України [3].

Тут, також доречно врахувати і судову практику Верховного Суду, який уже визнавав неприпустимість проведення обшуку під виглядом огляду місця події, зокрема у постановках від 07.06.2018 р. (справа № 740/5066/15-к), від 26.02.2019 р. (справа № 266/4000/14-к), від 19.03.2019 р. (справа № 380/157/14-к), оскільки таким чином нівелюються вимоги судового контролю, передбачені ст. 223, ч. 2 ст. 234 КПК України. З клопотанням про проведення обшуку прокурор, слідчий до слідчого судді не зверталися, тому відповідно до згаданих положень отримані внаслідок такої слідчої (розшукової) дії докази є недопустимими й не можуть бути використані судом при прийнятті рішення. Запис у протоколі про те, що огляд проведений на підставі заяви власника приміщення ОСОБА_4 (сама заява у матеріалах кримінального провадження відсутня), не можна брати до уваги як підставу для проникнення до житла без ухвали слідчого судді. Як уже зазначав Верховний Суд у своїх попередніх рішеннях (постанови від 26.02.2019 р. у справі № 266/4000/14-к, від 12.09.2019 р. у справі № 159/451/16-к), для з'ясування допустимості доказів, отриманих під час огляду в житлі чи іншому володінні особи, якщо наявність та/або добровільність згоди володільця ставиться стороною під сумнів, суд має виходити із сукупності всіх обставин, що супроводжували цю слідчу (розшукову) дію, враховуючи, але не обмежуючись, наявністю письмового підтвердження такої [4, с. 410].

Тепер, розглянемо особливості проведення обшуку з урахуванням останніх змін до кримінального процесуального законодавства України в умовах воєнного стану. Так, однією із *перших* особливостей проведення обшуку в умовах воєнного стану є можливість проведення обшуку або огляду житла чи іншого володіння особи, обшуку особи без ухвали слідчого судді про дозвіл на обшук.

Так, відповідно до абз. 2 п. 1 та п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК України обшук житла чи іншого володіння особи, обшук особи без надання відповідного дозволу слідчого судді проводиться у випадку, коли відсутня можливість виконання слідчим суддею своїх повноважень, передбачених статтями 140, 163, 164, 170, 173, 206, 219, 232, 233, 234, 235, 245-248, 250, 294 КПК України. Такі повноваження у цьому випадку виконує керівник відповідного органу прокуратури за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором.

Тож, у даному випадку керівник відповідного органу прокуратури отримав право без ухвали слідчого судді самостійно виносити рішення та надавати відповідні дозволи на тимчасовий доступ до речей і документів (відповідно до вимог ст.ст. 163, 164 КПК України), на обшук житла чи іншого володіння особи (відповідно до вимог ст.ст. 234, 235 КПК України), а також надавати дозвіл на проведення негласних слідчих (розшукових) дій (відповідно до вимог ст.ст. 247, 248 КПК України) тощо.

Так, згідно з абз. 1 п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК України рішення керівника органу прокуратури приймається у формі постанови та має містити обґрунтування правомірності здійснення ним (керівником відповідного органу прокуратури) повноважень слідчого судді у кожному конкретному випадку.

Відповідно до п. 9 ч. 1 ст. 3 КПК України «керівник органу прокуратури» – Генеральний прокурор, керівник обласної прокуратури, керівник окружної прокуратури та їх перші заступники і заступники, які діють у межах своїх повноважень [3].

Отже, прийняття керівником органу прокуратури постанови про дозвіл на обшук у якій в тому числі, має бути обґрунтована неможливість постановлення слідчим суддею ухвали про дозвіл на обшук, дає повне право прокурору, слідчому на обшук житла чи іншого володіння особи, обшук особи без дозволу слідчого судді.

І не зважаючи на те, що це не зазначено у ст. 615 КПК України, саме постанова про дозвіл на обшук, що ухвалена керівником органу прокуратури відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК України, на нашу думку, повинна відповідати усім загальним вимогам, які ставляться до ухвали слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи, тобто відповідати вимогам, які зазначені у ч. 2 ст. 235 КПК України, оскільки згідно п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК України керівник органу прокуратури у даному випадку виконує повноваження слідчого судді.

Не менш цікавим є і той факт, що відповідно до внесених змін до ч. 6 ст. 110 КПК України, які були внесені вже в умовах воєнного стану, саме в абзаці другому вищезазначеної статті зазначено, яка у разі необхідності постанова слідчого, прокурора може виготовлятися в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису службової особи, яка прийняла відповідне процесуальне рішення, або створюється з використанням Інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування відповідно до статті 106¹ КПК України. Так, відповідно до наказу Національного антикорупційного бюро України, Офісу Генерального прокурора, Ради суддів України, Вищого антикорупційного суду «Про інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування «іКейс» від 15 грудня 2021 року № 175/390/57/72, органами, що використовують інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування «іКейс», є Національне антикорупційне бюро України, Спеціалізована антикорупційна

прокуратура Офісу Генерального прокурора, Офіс Генерального прокурора та Вищий антикорупційний суд [5].

Другою, не менш цікавою особливістю проведення обшуку в умовах воєнного стану є можливість проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, а також обшуку особи без участі понятих. Так, у п. 1 ч. 1 ст. 615 КПК України зазначається, що у разі потенційної небезпеки для життя чи здоров'я понятих (наприклад, коли обшук житла, іншого володіння особи чи обшук особи проводиться під час дії повітряної тривоги або в зоні бойових дій) або об'єктивної неможливості їх залучення до проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, обшуку особи, як це передбачено у загальних випадках, зокрема в абз. 2 ч. 7 ст. 223 КПК України, зазначена слідча (розшукова) дія може проводитися без залучення понятих. При цьому, обов'язковою вимогою є фіксація доступними технічними засобами шляхом здійснення безперервного відеозапису.

Третьою особливістю проведення обшуку, відповідно до вимог ч. 6 ст. 236 КПК України вже в умовах воєнного стану – є надання права слідчому, прокурору під час проведення обшуку долати системи логічного захисту, якщо особа, присутня при обшуку, відмовляється їх відкрити чи зняти (деактивувати паролі) або обшук здійснюється за відсутності осіб, які володіють житлом чи іншим володінням особи.

Так, відповідно до вимог абз. 2 ч. 6 ст. 236 КПК України, якщо під час обшуку слідчий, прокурор виявив доступ чи можливість доступу до комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку (мобільних телефонів), для виявлення яких не було надано дозвіл на проведення обшуку, але щодо яких є достатні підстави вважати, що інформація, що в них міститься, має значення для встановлення обставин у кримінальному провадженні, то прокурор, слідчий має право здійснити пошук, виявлення та фіксацію комп'ютерних та інших даних, що на них містяться, саме на місці проведення обшуку.

Однак, враховуючи норми абз. 2 ч. 6 ст. 236 КПК України, можна зазначати, що в даній нормі відсутні підстави для вилучення указаних речей (комп'ютерних систем або їх частин, мобільних телефонів), так як у вказаній нормі КПК України йдеться саме про їх дослідження на місці проведення обшуку.

Четвертою особливістю проведення обшуку в умовах воєнного стану є його фіксування. Так, відповідно до загальних вимог ч. 1 ст. 106 КПК України протокол обшуку складається слідчим, прокурором, які проводили відповідну слідчу (розшукову) дію, під час її проведення або безпосередньо після її закінчення. В той же час в умовах воєнного стану слідчому або прокурору, що проводили обшук, відповідно до вимог п. 1. ч. 1 ст. 615 КПК України, надано можливість скласти протокол обшуку не пізніше сімдесяти двох годин після закінчення. За таких обставин, доречно буде зазначити у протоколі причини неможливості його складання у строки, які зазначені у ч. 1 ст. 106 КПК України.

Звертає на себе увагу і той факт, що складений таким чином протокол відповідно до вищезазначеного порядку, може бути з певними процесуальними недоліками, адже він на даному етапі буде засвідчений підписами лише тієї особи, яка проводила обшук, тобто слідчим або прокурором. При цьому, не завжди буде можливим засвідчити хід та результати його проведення, поставити в ньому підписи, осіб, які були присутніми.

Разом з тим, залишається невизначеним питання про те, на якій підставі і в якому порядку слід викликати осіб, котрі були присутні при проведенні обшуку для підписання протоколу через сімдесят дві години після його завершення. Оскільки згідно ч. 1 ст. 133 КПК України слідчий, прокурор під час досудового розслідування має право викликати підозрюваного, свідка, потерпілого або іншого учасника кримінального провадження у встановлених КПК України випадках для допиту чи участі в іншій процесуальній дії, а підписання протоколу обшуку не являється процесуальною дією. Тут слушно згадати і норми ст. 19 Конституції України, згідно яких, правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити, те що не передбачено законодавством [6]. Адже, слідчий або прокурор зобов'язанні діяти лише відповідно до вимог Конституції України та КПК України.

П'ятою особливістю проведення обшуку під час воєнного стану є зміни у нормі ст. 170 КПК України щодо права вилучати та клопотати про арешт комп'ютерних систем чи їх частин у випадку відмови власника (володільця, утримувача) цих систем надати доступ до інформації, що на них міститься.

Так, зокрема ч. 3 ст. 170 КПК України в умовах воєнного стану було доповнено новим абзацом, а саме: «Арешт на комп'ютерні системи чи їх частини накладається лише у випадках, якщо вони отримані внаслідок вчинення кримінального правопорушення або є засобом чи знаряддям його вчинення, або зберегли на собі сліди кримінального правопорушення, або у випадках, передбачених пунктами 2, 3, 4 частини другою цієї статті, або якщо їх надання разом з інформацією, що на них міститься, є необхідною умовою проведення експертного дослідження, а також якщо доступ до комп'ютерних систем чи їх частин обмежується їх власником, володільцем або утримувачем чи пов'язаний з подоланням системи логічного захисту».

Шостою особливістю проведення обшуку в умовах воєнного стану є зміна його часових рамок, тобто дозволяється проводити обшук цілодобово, так і інші слідчі (розшукові) дії. Таким чином, відповідно до змін, які відбулися у ч. 4 ст. 223 КПК України, в умовах воєнного стану дозволяється проводити слідчі (розшукові) дії, в тому числі і обшук у нічний час, тобто у період з 22 години вечора до 6 години ранку, без пояснень чому саме виникла така необхідність.

Сьомою особливістю кримінального процесуального законодавства України в умовах воєнного стану є обов'язок слідчого, прокурора забезпечити

участь захисника у проведенні окремої процесуальної (слідчої) дії, у тому числі у разі неможливості явки захисника – із застосуванням технічних засобів (відео-, аудіозв'язку) для забезпечення дистанційної участі захисника.

Дана норма ст. 615 КПК України сьогодні є досить доречною, оскільки зважаючи на той факт, що проведення обшуку в нічний час часто унеможлиблює безпосередню присутність захисника під час проведення саме «нічного» обшуку через запровадження комендантської години на території України.

Так, відповідно до ч. 12 ст. 615 КПК України, слідчий, прокурор, зобов'язаний забезпечити участь захисника у проведенні окремої процесуальної дії, «у тому числі у разі неможливості явки захисника – із застосуванням технічних засобів (відео-, аудіозв'язку) для забезпечення дистанційної участі захисника». Така пропозиція законодавця на нашу думку є доречною, оскільки тут варто згадати правову норму закріплену в п. 3 ч. 3 ст. 87 КПК України, де зазначено, недопустимими є докази, що були отримані під час виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи у зв'язку з недопущенням адвоката до цієї слідчої (розшукової) дії.

Отже, у випадку неможливості прибути захисника до обшукуваної особи (приміщення чи інше володіння якої обшуковують) вона має право вимагати від слідчого, прокурора дистанційну участь у даній слідчій (розшуковій) дії її захисника за допомогою технічних засобів (відео-, аудіозв'язку), а слідчий, прокурор зобов'язані забезпечити його участь.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що запровадженні зміни до КПК України в контексті процесуального порядку проведення обшуку в умовах воєнного стану на нашу думку є доречними, однак деякі із них потребують доопрацювання та подальшого удосконалення.

Література:

1. Указ Президента України № 64/2022. «Про введення воєнного стану в Україні» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/64/2022>.
2. Постанова Верховного Суду від 29 січня 2019 року, у справі № 466/896/17. URL: <https://verdictum.ligazakon.net/document/79601140>.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України : прийнятий 13 квітня 2012 року № 4651-VI. *Верховна Рада України* : [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/4651-17>.
4. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України / За редакцією С. В. Ківалова та С. І. Кравченко. Одеса: Фенікс. 2020. 924 с.
5. Про інформаційно-телекомунікаційну систему досудового розслідування «іКейс» : наказ Національного антикорупційного бюро України, Офісу Генерального прокурора, Ради суддів України, Вищого антикорупційного суду від 15 грудня 2021 р. № 175/390/57/72. *Верховна Рада України* : [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0390886-21>.
6. Конституція України : Закон України прийнятий 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Верховна Рада України* : [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

References:

1. Ukaz Prezidenta Ukrainy № 64/2022 «About the introduction of martial law in Ukraine» [Decree of the President of Ukraine No. 64/2022 «On the introduction of martial law in Ukraine»] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/64/2022> [in Ukrainian].
2. Postanova Verkhovnogo Sudu. [Resolution of the Supreme Court]. Retrieved from <https://verdictum.ligazakon.net/document/79601140> [in Ukrainian].
3. Kryminalnyy protsesualnyy kodeks Ukrainy: pryiniaty 13 kvitnya 2012 r. № 4651-VI / Verkhovna Rada Ukrainy. [Criminal procedural code of Ukraine from April 13, 2012, No. 4651-VI / Verkhovna Rada of Ukraine] Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>. [in Ukrainian].
4. Kivalova, S. V. & Kravchenko S. I. (2020). *Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy*. [Scientific and practical commentary on the Criminal Procedure Code of Ukraine]. Odesa: Phoenix. 2020. [in Ukrainian].
5. Pro informatsiyno-telekomunikatsiynu systemu dosudovoho rozsliduvannya «iKeys»: nakaz Natsionalnoho antykoruptsiynoho byuro Ukrainy, Ofisu Heneralnoho prokurora, Rady suddiv Ukrainy, Vyshchoho antykoruptsiynoho sudu vid 15 hrudnya 2021 r. № 175/390/57/72 Verkhovna Rada Ukrainy. [About the information and telecommunications system of pretrial investigation: «iCase»: order of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, the Office the Prosecutor General, the Council of Judges of Ukraine, the High Anti-Corruption Court from December 15, 2021, No. 175/390/57/72/ Verkhovna Rada of Ukraine] Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0390886-21> [in Ukrainian].
6. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy pryiniaty 28 chervnia 1996 roku № 254k/96-VR / Verkhovna Rada Ukrainy. [Constitution of Ukraine: Law of Ukraine from June 28, 1996, No. 254k/96-VR / Verkhovna Rada of Ukraine.] Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukraine].